

Školáček

č.9/listopad 2019

Milé děti, vážení dospělí,

toto je první číslo časopisu Školáček ve školním roce 2019/2020. Velice jsme se na vás těšili a doufáme, že nám zachováte přízeň.

Toto vydání jsme věnovali především našim KONÍČKŮM. Kromě toho zde můžete najít také hádanky, básničky, vtipy, tip na zajímavý výlet. Nenechte si ujít ani rozhovor s novou paní učitelkou. Věříme, že vás toto číslo zaujme.

vaše redakční rada

Rozhovor s ...

paní učitelkou Hanou Zimulovou

Proč jste přišla zrovna na tuto školu?

Oslovil mě váš pan ředitel a mám ráda malé školy.

Na jakých školách jste už učila?

V Blansku na Erbenově a v Březině.

Jaký předmět ve škole nejraději učíte?

Vlastivědu.

Jaké koníčky jste měla v dětství?

Hrála jsem v divadle.

Máte doma nějaké zvíře? / Jaké zvíře byste chtěla doma mít?

Ne nemám. Jako domácího mazlíčka bych chtěla pejska.

Jaké je vaše oblíbené jídlo?

Vietnamská kuchyně.

Kde jste byla na dovolené o letních prázdninách?

V rakouských Alpách.

Jaký je váš oblíbený film?

České filmy a pohádky.

Líbí se vám na této škole?

Ano, líbí.

Jaká je vaše oblíbená kniha?

Malý princ.

Doporučuji...

ČECHY POD KOSÍŘEM

O letních prázdninách jsme navštívili Čechy pod Kosířem (Olomoucký kraj). V obci se můžete podívat do Muzea historických kočárů. Muzeum má velkou sbírku starých zrestaurovaných kočárů, ale jsou zde i původní zachovalé kousky. Muzeum můžete projít s komentovanou prohlídkou a rozhodně stojí za návštěvu. Hned vedle se nachází Hasičské muzeum. Obec je také známa svým zámekem, který je obklopen krásným zámeckým parkem. Pokud vám zbydou síly a budete mít chuť si udělat výlet na rozhlednu Velký Kosíř, chybu neuděláte.

Sofie Skoupá

Naše neobvyklé koníčky

Mirek Wutka

Chovám raky. Rak floridský je druh raka, který se dobře chová v akváriu. Má krásnou modrou barvu a dorůstá až dvaceti centimetrů. Má rád čistou vodu, kameny a kořeny na úkryt. Krmíme ho zeleninou a mraženým krmivem. Jednou za čas svlékne krunýř, který necháme v akváriu, rak ho sní - má v něm živiny.

Markéta Mojžíšková

Můj koníček je potápění. Ráda se potápím v bazénech a zkoumám různé věci, třeba barevná světla. Pod vodou všechno vypadá jinak. V moři ráda plavu na lehátku, mám brýle a šnorchl. Dívám se na živočichy, pozoruji řasy a mušle. Mušle jsem lovila a na pláži jsem je čistila. Taky ráda skáču do velkých vln. Někdy mě vlna smete. Většinou to ale přežiji.

Lily Svobodová

V šermu se učíme držení těla a základní pohyby jako: výpad, posun, sraz, střeh a odsun. Na začátku používáme plastové flerety, ve vyšších ročnících dostaneme kovové. K šermování potřebujeme masku, rukavici a fleret. Lekce trvají jednu a půl hodiny. Na šerm jezdím dvakrát týdně do Brna, a sice v úterý a ve čtvrtek. Tento koníček rozvíjí postřeh a sílu.

Kryštof Rozsypal

Mým koníčkem je železniční modelářství. Chodím do kroužku do Letovic, kde vyrábíme modely domů, stromů, krajiny a jezdíme s vláčky. Začal jsem tam chodit minulý rok, protože mám rád modelovou železnici. Doma také stavíme malé modelové kolejiště v měřítku 1:87 z období kolem roku 1940. Mám dvě parní lokomotivy. Rád také lepím plastové modely aut, domů a letadel. Zrovna lepím model trabantu.

Anketa: Jaký kroužek navštěvuješ?

Anketu vyplnilo a odevzdalo celkem 51 žáků školy.

- 40 z nich navštěvuje nějaký sportovní kroužek
- 14 z nich hraje na hudební nástroj

Jak to tak vypadá, nebude to s námi dětmi a pohybem zas tak špatné.

Co říkáte?

Z vlastní tvorby...

Podzimní den

Matouš Baier

Dnes je vítr,
musím obléct svetr.
Támhle letí drak,
dohání ho mrak.
Jeden hezký drak si letí
mezi dalšími snad pěti.
A ta naše škola
po víkendu volá.

Šel parkem pán

Radek Malý

Šel parkem pán a kouřil z krátké dýmky.

A plášť mu vlál a klobouk vítr bral.

Šel parkem pán a mračil se a smál,
měl na ramenou z listů zlaté prýmký.

Nebyl to ale generál!

Nebyl to hrabě, neměl ani hrábě,
Jen dýmku měl a v kapse dlaň, v ní myš.

A dým se z dýmky snášel hloub a níž
a šedá myš, ta pískala si slabě:

Kiš, zimo, už mě nechytíš!

Šel parkem pán a stalo se to zrána.

Kam šel ten pán? A kam tu myšku nes?

To nikdo neví. Možná jen ten pes,

Co ztratil se a zase našel pána...

Za domácí úkol (český jazyk) jsme měli vymyslet pokračování příběhu....

Klára Faltinková

Pán se procházel parkem. Náhle zafoukal studený vítr a začalo pršet. Pánovi byla zima, a tak se rozhodl jít domů. Šel, až došel k velkému dubu. Klekl na kolena a podíval se do malé díry, kde bydlelo pět myší. Myška, kterou měl pán na ruce, do té díry vlezla.

Pán šel dál, do svého domu, a tam byli jeho kamarádi. Ti ho překvapili. Drželi v rukou dort, protože pán měl narozeniny. Za chvíli přišlo i šest myší - včetně pánovy myšky - a nesly zabalený dárek. V něm byly hodinky, které si pán přál celý svůj život.

Pán si myslel, že na něho všichni zapomněli.

Nakonec byl moc rád, že se to nestalo.

Hádanky

Čtyři rohy, žádné nohy, chaloupkou to pohne. Kdo je to?

Nejraději za pecí přikrčena líhá, v očích se jí rozsvěcí, když na kořist číhá.

Patří ti to, ale tvoji přátelé to používají víc než ty. Víš, co to je?

Malý velký, bílý, černý, svému pánu vždycky věrný. Ocáskem vrtí z radosti, pochutnává si na kosti.

Vtipy

Baví se dva zahrádkáři: "Když se mluví hezky s rostlinami, rostou pak mnohem rychleji."

"Fajn, tak já jdu teď na zahradu a zkusím urazit plevel."

Jaký je rozdíl mezi fotbalistou a lupičem?

Lupič říká: "Peníze, nebo střelím!"

Fotbalista říká: "Peníze, nebo nestřelím."

Já ty houbaře nechápu, jdou na půl dne do lesa a přinesou HOUBY!

Řešení hádanek: hlemýžď, kočka, tvé jméno, pes

Příběh na pokračování...

I letos jsme pro vás připravili příběh na pokračování. Vy sami můžete zasáhnout do děje - vymyslet, jak se příběh vyvíjel dál. Nejlepší námět, který nám do redakce doručíte, použijeme v příštím Školáčku. Tak směle do toho!

CO VŠECHNO SE MŮŽE PŘIHOdit V PÁTEK TŘINÁCTÉHO

(úvod příběhu – vyprávěj dál zhruba 5 vět)

Nebudete tomu věřit, ale stalo se to zrovna v pátek třináctého.... Šli jsme do lesa na procházku. Najednou vidíme krásnou houbu. Byla nejen krásná, ale i velmi zvláště voněla. Připadalo nám, jako by nás k sobě volala. Utrhli jsme ji.

Když jsme přišli domů, nevěděli jsme, co s ní, protože houby nemáme vůbec rádi. Napadlo nás, že ji osmažíme naší vážně nemocné babičce, a tak jí uděláme radost...

Poznámka redakce: Autorem všech ilustrovaných obrázků v tomto čísle je Kryštof Rozsypal